

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/100/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010264
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3614010264.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2017 prejednal odvolanie obžalovanej

O.

nar. X.X.XXXX v X., trvale bytom K., Q. XXXX/XXX,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/64/2014-388 zo dňa 29.6.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaná podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 200/08/3305 zo dňa 25.11.2014 pre skutok, dňa 14.11.2006 v X. V. K. - B. si požičala sumu XXX.XXX,- Sk od majiteľa V. K., ktorému ako účel pôžičky uviedla nákup materiálu pre vlastné podnikanie s tým, že peniaze vráti ten istý deň o niekoľko hodín, avšak už pri prevzatí peňazí vedela, že ich nepoužije na deklarovany účel a nevráti ich v dohodnutom termíne, lebo ich následne poskytla tretej osobe za účelom ich zhodnotenia, ku ktorému ale nedošlo a doposiaľ ich nevrátila, čím svojim konaním spôsobila V. K. škodu vo výške 350.000,- Sk, teda 11.617,87 €, kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.,
p r e t o ž e skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaná O.. bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/63/2014-388 zo dňa 29.6.2016 uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože dňa 14.11.2006 v X. prevádzke firmy V.. si požičala sumu 350.000,- Sk od majiteľa V. K., ktorému ako účel pôžičky uviedla nákup materiálu pre vlastné podnikanie s tým, že peniaze vráti ten istý deň o niekoľko hodín, avšak už pri prevzatí peňazí vedela, že ich nepoužije na deklarovany účel a nevráti ich v dohodnutom termíne, lebo ich následne poskytla tretej osobe za účelom ich zhodnotenia, ku ktorému ale nedošlo a doposiaľ ich nevrátila, čím svojim konaním spôsobila V. K. škodu vo výške 350 000,- Sk, teda 11.617,87 €.

Bola za to odsúdená podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním napadla obžalovaná. Svoje odvolanie písomne odôvodnila tým, že v uvedenej veci išlo o pôžičku medzi V. a súkromnou osobou obžalovanej. V pokladničnom doklade o pôžičke nie je uvedený dôvod, na čo budú peniaze použité. Namieta, že poškodený vystupuje ako súkromná osoba, hoc jej peniaze požičal ako firma. Namieta aj vyhlásenie konkurzu na firmu poškodeného K., ktoré bolo v rozpore so zákonom. Ona bola v inej veci Okresným súdom Topoľčany uznaná ako poškodená a bol jej priznaný aj nárok na náhradu škody, ktoré rozhodnutie potvrdil aj Krajský súd v Nitre. Preto aj žiadala zastavenie trestného stíhania v tejto veci, pretože skutok nie je trestným činom, a nie je dôvod na postúpenie veci. Ona sama bola i Q. uvedená do omylu a celú vec aj postúpila exekútorovi. Trestný čin jej prisudzovaný za vinu nenaplnil znaky jej obohatenia sa a ani toho, že by svojho švagra- poškodeného K. uviedla do omylu, uvedená v omyl bola ona sama a to Q., ktorej odovzdala peniaze. Jej švagor aj jeho manželka boli o celej veci informovaní, čo bolo potvrdené aj dokazovaním vykonaným v inej trestnej veci obžalovanej Q.. Preto žiada o zrušenie rozsudku prvostupňového súdu a zastavenie predmetného konania voči jej osobe.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvala obžalovaná na svoj odvolaní a tam uvedenom návrhu na rozhodnutie odvolacieho súdu.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu obžalovanej možno prisvedčiť.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere v odvolaní v podstate nebola vytykána žiadna chyba. Je pritom nepochybné, že na objasnenie skutočností týkajúcich sa prejednávaneho skutku boli vykonané všetky potrebné dôkazy.

V prvom rade je potrebné uviesť, že pri trestnom čine podvodu je potrebné, aby páchatel' tohto skutku aktívnym konaním predstieral okolnosti, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci /alebo takýto omyl vedomý si jeho existencie využil vo svoj prospech/ a spôsobil tak majetkovú ujmu na veciach, ktoré nepatria páchatel'ovi.

Nejde však o naplnenie všetkých zákonných znakov uvedeného trestného činu pokiaľ dlžník použije vypožičané peniaze na iný účel, než je ten, čo uviedol veriteľovi ako účel pôžičky.

Z pokladničného dokladu žurnalizovaného v spisovom materiáli vyplynulo, že účel pôžičky poskytnutý poškodeným obžalovanej nie je tam uvedený. Výpovede obžalovanej a poškodeného sa v tomto rozchádzajú.

Vykonaným dokazovaním však obžalovanej nebol preukázaný úmysel nevrátiť poškodenému vypožičané peniaze v dobe, keď si ich požičiavala. Obžalovaná od počiatku tvrdí, že chcela poškodeným jej požičané peniaze zhodnotiť, čo jej potvrdila aj svedkyňa J. Q.- pričom ide o osobu v inej trestnej veci právoplatne odsúdenú práve pre skutok voči v tej veci poškodenej O. X..

Z uvedeného je teda zrejmé, že J. Q. peniaze od obžalovanej prevzala za účelom ich zhodnotenia, čo je podporné tvrdenie pre okolnosti uvedené obžalovanou. Zároveň táto svedkyňa potvrdila, že aj sám poškodený osobne jej poskytol ďalšie svoje peniaze na zhodnotenie, a to vo výške 800.000,- Sk .

Ak zhodnotenie finančnej sumy, ktorú si obžalovaná požičala od poškodeného nevyšlo, pričom obžalovaná tvrdí, že aj poškodený vedel ako budú peniaze použité, samotný fakt, že k zhodnoteniu už nedošlo - a to nie vinou obžalovanej, ale trestným činom J. Q. a jej spolupáchatel'a J. V. neznamená, že obžalovaná poškodeného uviedla do omylu.

Tu je potrebné zdôrazniť, že aj sám poškodený sa po pôžičke poskytnutej obžalovanej pustil do ďalšej tak „ riskantnej finančnej operácie “, a to s oveľa vyššou sumou peňazí, a chcel týmto spôsobom zhodnotiť svoj majetok, aj bez ďalšej účasti obžalovanej. Čo naznačuje, že mal vedomosť o konaní Q., teda v žiadnom prípade nemožno hovoriť o jeho uvedení do omylu zo strany obžalovanej.

Navyše za škodu, ktorá bola takto na majetku poškodeného spôsobená je právoplatne odsúdená J. Q. / hoc v inej trestnej veci/, pričom táto je aj so spolupáchatelom trestného činu podvodu spáchaného na O. X. zaviazaná súdom škodu riadne poškodenej O. X. nahradiť.

Len samotná skutočnosť, že v civilnom konaní nedošlo po vydaní platobného rozkazu k jeho plneniu, nie je dôvodom na trestné stíhanie O. X..

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Vzhľadom k uvedenému bolo potrebné v zmysle citovaného ustanovenia § 285 písm. b) Tr. por. O. X. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 200/08/3305 zo dňa 25.11.2014, pre trestný čin tam kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Tr. zák. o s l o b o d i ť , pretože skutok nie je trestným činom.

S poukazom na uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.